

ZUŠ Pohořelice

ALMA NACH

K VÝROČÍ 100 LET

jihočeský kraj

ALMA NACH

K VÝROČÍ 100 LET

Základní umělecká škola Pohořelice,
jejímž zřizovatelem je Jihomoravský kraj.

jihomoravský kraj

SLOVO ŘEDITELKY

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY POHOŘELICE

Vážené dámy, vážení pánové,
milí přátelé umění,

je mi velkou ctí, že vás mohu jako ředitelka Základní umělecké školy Pohořelice oslovit při příležitosti oslav 100. výročí založení naší školy.

S velikou vděčností a pokorou bych chtěla poděkovat vám všem, bez kterých by naše škola nedokázala uskutečňovat svoje poslání: Kvalitním pedagogickým i lidským přístupem rozvíjet v dětech umělecký potenciál, objevovat s nimi emocionální hloubku, krásu a radost, a spolu s kulturními tradicemi i novými perspektivami toto bohatství předávat dál.

Každý z vás — žák, rodič, pedagog, provozní zaměstnanec, divák, posluchač, fanoušek — zde má své nezastupitelné místo. Důležitá je však i podpora našich příznivců — na ní stojí pilíře naší práce a našeho snažení. Společně se tak vydáváme na dobrodružnou cestu objevů a každý podle svých možností a schopností přispívá k jejímu naplnění.

Česká republika je jednou z mála zemí na světě, kde je základní umělecké vzdělávání pevně zakotveno ve školském systému. To

nám umožňuje poskytovat dětem a mladým lidem odborné a systematické vedení v uměleckých oborech, při-

čemž se neustále snažíme nacházet rovnováhu mezi tradicí a moderními výukovými přístupy. Přestože se otevíráme inovacím a technologickému pokroku, neopomíjíme hodnoty, na kterých bylo umělecké vzdělávání vystavěno. Naše škola se snaží propojovat to nejlepší z minulosti se současnými trendy tak, aby žáci mohli nejen objevovat nové umělecké směry, ale zároveň rozvíjet úctu k historickému a kulturnímu dědictví.

Naší stoleté jubilentce ze srdce přeji, ať má stále plno a nepřestává být místem inspirace a pohody! Aby všichni, kteří sem s očekáváním přicházejí, byli spokojeni a rádi se k nám vraceli!

S úctou

Zdeňka Šichová, dipl.um.

ředitelka ZUŠ Pohořelice

SLOVO ZŘIZOVATELE

Vážené dámy a pánové,

je mi velkou ctí, že mohu jako vedoucí odboru školství Jihomoravského kraje pogratulovat k mimořádnému jubileu — 100. výročí založení Základní umělecké školy Pohořelice, příspěvkové organizace. Toto významné výročí je nejen oslavou historie a tradice, ale také uznáním vynikající práce všech, kteří se na činnosti školy podíleli nebo stále podílejí, v současné době pod příkladným vedením paní ředitelky Zdeňky Šichové.

Škola dosáhla v průběhu své existence mnoha úspěchů a stala se nedílnou součástí uměleckého vzdělávání jak v regionu, tak i v celém Jihomoravském kraji. Bývalí i současní zaměstnanci přispěli svou prací a oddaností k tomu, že škola neustále rozvíjí a podporuje nadané žáky mnoha generací. Díky jejich podpoře mají žáci možnost naplňovat své umělecké sny a touhy na vysoké úrovni.

Je důležité si uvědomit, že základní umělecké školy nejsou volnočasovou aktivitou, ale jsou školami představujícími významnou součást vzdělávacího systému. Výuka, kterou poskytují, je vysoce odborná a má nezastupitelné místo ve výchově a vzdělávání talentovaných dětí a mládeže. Přináší jim

nejen radost z tvorby, ale také rozvoj osobnosti a dovedností, které využijí v budoucím profesním i osobním životě. Je rov-

něž třeba zdůraznit, jak intenzivně stát v České republice podporuje umělecké vzdělávání, což není běžné ve většině zemí světa. Tato podpora umožňuje přístup k uměleckému vzdělání významné části veřejnosti, což je zásadní pro rozvoj uměleckých talentů a udržení kulturního dědictví.

Na závěr bych rád popřál Základní umělecké škole Pohořelice, příspěvkové organizaci mnoho dalších úspěšných let plných tvorivosti, radosti z umění a nových talentů. Přeji Vám všem, abyste i nadále s nadšením a láskou k umění rozvíjeli své schopnosti a přinášeli krásu do našich životů.

S úctou

Hynek Nespěšný

vedoucí odboru školství
Jihomoravského kraje

SLOVO STAROSTY MĚSTA POHOŘELICE

S velkou radostí si dovoluji těmito řádky popřát Základní umělecké škole Pohořelice při příležitosti oslav 100. výročí od počátků jejího působení v našem městě. Přejí škole přízeň našeho města, rodičů, žáků, tak i přízeň jejího zřizovatele, Jihomoravského kraje.

Základní umělecká škola je jako živý organismus, reprezentovaný nejen obestavěným prostorem, domy, ve kterých působí, ale především lidmi, kteří v něm společně pracují, žijí, vyrůstají, učí se a inspiřují jeden druhého.

Paní ředitelka Zdeňka Šichová, dipl. um., vede školu taktovkou hbitou a energickou, může být nesnadné s ní udržet krok, mnohdy je její zápal nakažlivý a může na Vás přeskochit jako oheň. Ale pozor! Nehasit, hoří!

Posláním umělecké školy je v žácích probouzet a rozvíjet touhy, jež se projeví hlasem, tóny hudby, tancem, obrazem či prózou a poezií. I přes velký talent žáka je nutné vynaložit mnoho píle a soustředění, aby byl zážitek pro posluchače dechberoucí. Žák

i jeho posluchač vytváří mezi sebou napětí, které společně prožívají. Ze všech živých tvorů na Zemi,

jen v lidech umění rozvíjí dobré vlastnosti a estetický vkus.

Mladým žákům ze srdce přeji, aby v nich umění probouzelo lásku a radostnou mysl. Cesta k dokonalosti je trnitá, ale vězte, že cesta bez překážek určitě nikam nevede...

Přeji paní ředitelce, pedagogickému sboru a všem provozním zaměstnancům mnoho dobré a aktivní práce. Přeji žákům, aby s povděkem, a někdy třeba i se slzou v oku, vzpomínali na své umělecké začátky, které na škole společně prožili.

Ať jste školou, která inspiruje dalších 100 let!

Bc. Miroslav Novák, DiS., v.r.
starosta města Pohořelice

SLOVO STAROSTKY

OBCE VRANOVICE

Vážení a milí,

dovolte mi, abych se připojila k řadě gratulací a popřála Základní umělecké škole Pohořelice k mimořádnému jubileu — 100. výročí od jejího založení. Toto významné výročí je oslavou bohaté historie, tradic i mimořádné práce všech, kteří se během let na činnosti školy podíleli.

Základní umělecká škola je institucí, která nejen obohacuje životy svých žáků, ale také přispívá k rozvoji celé společnosti. Díky jejím pedagogům, vedeným paní ředitelkou Zdeňkou Šichovou, dipl.um., vzniká inspirativní prostředí, ve kterém mohou mladí lidé rozvíjet své talenty, objevovat krásu umění a nacházet cestu k vlastní tvorbě.

Umění, které škola pomáhá předávat z generace na generaci, přináší radost, propojuje lidi a kultivuje lidského ducha. Žáci si během svého studia na škole neosvojují jen dovednosti, ale učí se i disciplíně, trpělivosti a vášni pro to, co dělají. Tyto hodnoty je budou provázet

nejen na jejich umělecké cestě, ale i v osobním životě.

Z celého srdce přeji Základní umělecké škole Pohořelice další úspěšné roky plné inspirace, talentovaných žáků a radosti z tvoření. Ať i nadále zůstáváte místem, kde se probouzí sny, rozvíjí talent a formují osobnosti.

Všem pedagogům, zaměstnancům školy, žákům i jejich rodinám přeji spoustu krásných okamžiků, úspěchů a nadšení pro umění. Ať škola zůstane pevnou oporou uměleckého vzdělávání nejen pro současnou, ale i pro budoucí generace.

S úctou

Mgr. Šárka Novotná

starostka obce Vranovice

HISTORIE NAŠÍ ŠKOLY

Dobu a okolnosti, ve kterých vznikala naše škola, si dnes jen málokdo z nás dokáže představit. Pojd'me se tedy vrátit o 100 let zpět, abychom si mohli společně ten uplynulý čas alespoň trochu přiblížit...

První zmínka o hudební škole v Pochořelicích se skutečně váže k době před 100 lety, přesněji k listopadu roku 1925. Tehdy se vyučovalo nejříve na radnici a později v nově postavené sokolovně. Do školy docházelo 30 žáků a prvními učiteli byli: paní **Schreiberová** a **Pospíšilová**, pan **Kubíček** a **Rájecký**.

Nedlouho po skončení 2. světové války zahájil výuku ředitel, pan **Rudolf Zavadil**, který mj. založil městskou dechovou hudbu a pěvecký sbor. Obě tělesa také během svého působení (1946—1950) vedl.

V důsledku reformy hudebního školství došlo následně ke zřízení Lidové školy umění (LŠU) a výuka hudebního oboru se přemístila do budovy bývalé židovské školy, v jejíchž prostorách setrváváme dodnes. Ředitelkou byla jmenována paní **Zdeňka Urbancová-Lidmilová**, kterou v roce 1968 krátce vystřídal pan **Antonín Munzar**. Za jejího dlouholetého působení (1960—1984) byla škola důkladně opravena, otevřel se výtvarný, taneční i literárně-dramatický obor a vznikl akordeonový a folklórní taneční soubor. Vyučovalo zde 6 pedagogů, pod správu školy spadala již pobočka ve Vra-

novicích a výuku navštěvovalo 145 žáků. Učitelé a žáci pořádali hudební akademie, vystupovali na veřejných akcích a celkově obohacovali kulturní dění ve městě.

Dalšími řediteli byli pan **Igor Čajkovskij** (1984—1989) a pan **Miroslav Gomola** (1989—1998).

V roce 1990 byly všechny Lidové školy umění (LŠU) přejmenovány na Základní umělecké školy (ZUŠ).

V letech 1998 až 2012 vedl školu pan **Rostislav Komosný**. Na škole se v hudebním oboru vyučovala hra na klavír, akordeon, kytaru, zobcovou flétnu, housle a trubku. Zájem byl také o výuku v již dříve zavedeném výtvarném a tanečním oboru. V roce 2007 škola téměř zdvojnásobila počet žáků a mohla tak výrazně rozšířit nabídku vyučovaných předmětů o zpěv, hru na keyboard, tenor, pozoun, klarinet, saxofon, příčnou flétnu, bicí nástroje a později i o cimbál. Vlivem těchto skutečností mohla pak vznikat větší hudební uskupení, z nichž některá působí dodnes.

Od roku 2012 do roku 2018 zastávala funkci ředitelky paní **Mgr. Hana Celnarová**. V této době do-

šlo k zásadním rekonstrukcím ve vnitřních prostorách hlavní budovy v Pohořelicích a výrazným způsobem se prohloubila spolupráce s městem. Paní ředitelka byla také autorkou dvou mezinárodních projektů, zaměřených na předávání folklórního dědictví, ve spolupráci se Základní uměleckou školou v Brezové pod Bradlom.

Od roku 2018 vede školu paní ředitelka **Zdeňka Šichová, dipl. um.**, která realizuje svoji vizi o moderní škole s úctou k tradicím. Do výuky byly zavedeny inovativní postupy a moderní technologie, např. interaktivní tabule, 3D tiskárny, nová hudební aparatura i profesionální vybavení pro divadelní představení. Zásluhou paní ředitelky také vzrostl počet souborů z původních tří na současných osm, což škole nesporně přidalo na atraktivitě a vzbudilo tak ještě větší zájem žáků i veřejnosti.

V současnosti vyučujeme v Pohořelicích a ve Vranovicích ve čtyřech oborech (hudebním, tanečním, výtvarném a literárně-dramatickém) 360 žáků a máme 22 zaměstnanců. Ke všem žákům přistupujeme s respektem k jejich individualitě tak, aby se podle svých možností a schopností mohli co nejvíce rozvíjet. Velkou výhodou pro další růst školy je aktivní spolupráce s městem Pohořelice, jemuž vděčíme za možnost využití místního kinosálu. Můžeme tak pořádat i velké projekty — koncerty, divadelní a taneční představení, a především muzikály. Obec Vranovice nám poskytuje kromě prostor pro běžnou výuku také nadstandardní zázemí v podobě velkého výtvarného ateliéru, což nám umožňuje pořádat také workshopy pro množství zájemců z řad veřejnosti a kurzy zaměřené na vzdělávání pedagogů z jiných škol.

JEDNOHO DNE SE VRÁTÍŠ...

To je název patrně nejznámější písně, kterou měla ve svém repertoáru hvězda pop music a rocku, paní **Věra Špinarová** (†65), výjimečná osobnost, pohořelická rodačka a nějaký čas i žákyně naší školy.

Nezaměnitelná barva hlasu, obrovské pěvecké nasazení, vnitřní síla a pravdivost projevu, to jsou atributy písní, kterými dokázala vzbuzovat ty nejsilnější emoce, a „její“ publikum ji zkrátka milovalo.

Dovolili jsme si oslovit jejího syna, pana **Adama Pavlíka**, s prosbou, zda bychom mohli spolu s ním na jeho maminku zavzpomínat:

Slavní lidé přitahují pozornost veřejnosti, a tak není divu, že se o nich tu a tam můžeme ledacos dozvědět. Nejinak tomu bylo v případě Vaší maminky. Nás by ale zajímala doba, která se váže na její léta strávená v Pohořelících. Víme, že si ke studiu u nás jako nástroj vybrala housle. Ale co tomu předcházelo?

Mamka měla odmalička vřelý vztah k hudbě, a protože na housle obstojně hrál i můj děda — její táta, tak housle byly první volba.

Měla k houslím nějaký vztah, nebo ji spíš bavil zpěv?

Určitě chtěla hrát na nějaký nástroj, jenže v té době byla koupe pianu nebo kytary nákladná.

Adam Pavlík
a Věra Špinarová

Housle jsme měli doma, tak bylo rozhodnuto. Ale zpívání bylo číslo 1. Co vím od babičky, tak zpívala od rána do večera.

Kdo mamince radil, pomáhal nebo ji v zájmu o hudbu podporoval?

Babička pro to pochopení moc neměla, takže ji podporoval hlavně můj děda.

A jak se stalo, že se z Pohořelic odstěhovala?

V té době můj děda hledal nějakou lepší práci a tenkrát nabírali v Ostravě horníky. Oproti všem ostat-

ním zaměstnáním byl horník skvěle placený, takže se přestěhovali do „černé“ Ostravy. Mamka z toho nadšená nebyla, protože v Pohorlicích měla kamarády, a hlavně svou nejlepší kamarádku Jarku, se kterou se až do smrti pravidelně navštěvovaly.

Kdy se rozhodla vyměnit housle za zpěv a kdy začala její pěvecká kariéra?

Tak housle byly pro ni takové nutné zlo. Ale po přestěhování do Ostravy přemluvila rodiče, aby jí koupili kytaru. Tím to vlastně všechno začalo, protože se velice rychle naučila první akordy (a první píseň — Dajánu), aby se mohla sama doprovázet. Účastnila se pak různých školních besídek a soutěží, kde si jí všimli známí ostravští hudebníci a pozvali ji na zkoušku. Zkusila si s nimi zazpívat, uspěla a začala s nimi ve svých 15 letech spolupracovat a koncertovat na tzv. ostravských čajích. Tady si jí všiml můj táta Ivo Pavlík a pak už to šlo jak po másle. Spousty nahrávání, koncertů atd.

Jaká byla jako máma?

Skvělá, milující; vždy jsme si spolu bezvadně rozuměli, a to i v dospělosti. Měli jsme takový hodně kamarádský vztah. Kdykoliv jsem mohl přijít s jakýmkoliv dotazem nebo problémem a vždycky jsme

to spolu probrali. Nestalo se, aby si na mě neudělala čas.

Co jste na ní obdivoval? Čeho jste si cenil?

V hudbě jsem na ní obdivoval, že neuměla zazpívat píseň třeba jen na 50 %. Vždy zpívala minimálně na 100 %, ale většinou spíš na 150 %. Jsou zpěvačky, které z dobře napsané písně dokážou udělat paskvil, ale mamka dokázala z paskvili udělat hit. Hrozně jsem si na ní cenil její upřímnosti. Nikdy kolem ničeho nekroužila, ale když si něco myslela, tak to dotyčnému řekla bez vytáček přímo do očí. To si myslím, že mám po ní, a vím, že to lidi špatně nesou, že i mamka s tím hodněkrát narazila. Ale to jí bylo úplně jedno ☺.

Nejsilnější vzpomínka, zážitek s mámou...

Já mám na mamku milion vzpomínek, ale zbožňoval jsem, když jsme spolu seděli na chalupě v Pohorlíkách, dali jsme si štamprličku naší domácí slivovice a povídali si. Jelikož jsme měli stejný smysl pro humor, tak jsme se vždy hodně nasmáli a bylo to skvělé. Moc mi jako máma chybí. Není den, kdybych si na ni nevzpomněl...

Panu Pavlíkovi děkujeme za jeho autentické vyprávění, čas i ochotu se nám věnovat a přejeme mu vše dobré v osobním i profesním životě.

Motto naší školy je

VLÍDNÁ CESTA K UMIĚNÍ

Pojďme si nyní na této cestě
udělat malá zastaveníčka
u vyučovaných oborů...

HUDEBNÍ OBOR

V hudebním oboru vás provedeme napříč žánry, od hudby vážné přes lidovou, až k pop music či k hudbě rockové. V individuální výuce žáci rozvíjejí své schopnosti a dovednosti, učí se trpělivosti, sebereflexi i kreativitě. To vše mohou následně využít v souborové hře, a později

třeba i v dalším studiu na středních i vysokých školách s uměleckou či pedagogickou profilací.

Vyučujeme sólový zpěv, hru na nástroje smyčcové, dechové, strunné, hru na klavír a elektronické klávesové nástroje, cimbál, akordeon a bicí.

VÝTVARNÝ OBOR

Výuka výtvarného oboru spočívá zejména v rozvíjení tvořivosti, jemné motoriky, a také radosti z vlastní práce. V samostatné nebo kolektivní činnosti žáci nejen zdokonalují své řemeslné dovednosti, ale především se učí vnímat a in-

terpretovat výtvarné dílo. Tím si osvojují základy estetického cítění.

Naši absolventi se dále mohou uplatnit v různých uměleckých odvětvích, např. malba, grafika, fotografie, architektura, návrhářství, užité umění a design.

TANEČNÍ OBOR

Taneční obor nabízí žákům vzdělání v klasickém, lidovém a moderním tanci. Rozvíjí pohybové nadání, motorické schopnosti, probouzí kreativitu, smysl pro krásu a prostřednictvím hudby i rytmické cítění a muzikálnost. Kromě klasických prvků je do výuky také

zařazen výrazový tanec, jehož cílem je vyjádření pocitů, obrazů nebo příběhů.

Studium na naší škole umožní absolventům zapojit se do různých tanečních souborů, divadelních spolků nebo se dále vzdělávat v oboru.

LITERÁRNĚ-DRAMATICKÝ OBOR

Literárně-dramatický obor vstupuje do oblasti divadelního umění a hereckého či slovesného projevu. Základem výuky je převážně dramatická hra, kde se všemi výrazovými prostředky rozvíjí herecké a pohybové nadání; důraz klademe i na rozvíjení improvizace. Nedílnou součástí tvoří přednes poezie

a prózy, kterým žáci prohlubují své jazykové schopnosti a povědomí o literárních dílech a jejich autorech. Žáci tak získávají předpoklady pro další amatérskou nebo profesionální divadelní dráhu, ale také pro povolání, která akcentují dobré mezilidské vztahy, asertivitu a empatii.

Spolupráce mezi jednotlivými obory

se prezentuje nejrůznějšími projekty po celý rok, ale vrcholnou událostí je každoroční příprava a realizace **muzikálu** — v premiéře a několika reprízách. Jeho jedinečnost spočívá v provázanosti oborů: **Zpívaný a hraný děj** doprovází „živá“ hudba, nechybí ani **mluvené slovo**, jednotlivé výstupy propojují

taneční choreografie a atmosféru umocňují **vlastnoručně vyrobené kulisy, kostýmy a rekvizity**.

Práce na tomto gigantu je pocho-pitelně velmi náročná, ale motivuje nás a těší vždy zaplněné hlediště a pozitivní ohlasy dětských i dospělých návštěvníků.

Soubory – naše doména!

Soubory jsou na naší škole díky svému celkovému počtu i žánrově pestrosti nesporným unikátem. Počítejte s námi a posuďte sami: Působí u nás soubor dechový, folkový, jazzový, rockový, cimbálový, flétnový, kytarový, a pochlubit se

můžeme dokonce i malým symfonickým orchestrem!

Osm těles v jedné hudební škole!
Primát, který by nám leckterá větší škola a leckteré větší město mohly závidět!

Souborová hra

vytváří platformu, kde se žáci, hráčsky vybavení z individuální výuky, učí větší osobní zodpovědnosti a respektu k práci ostatních. Právě v souboru či v kapele pak sdílejí hudební prožitky i zkušenosti, vytvářejí užší sociální vaz-

by, a to vše ještě více prohlubuje radost z muzicírování. A radostí nás pedagogů je, když se i později snaží realizovat v kapelách nebo v souborech, a hudba se tak stává trvalou součástí jejich života.

ALMA NACH

K VÝROČÍ 100 LET

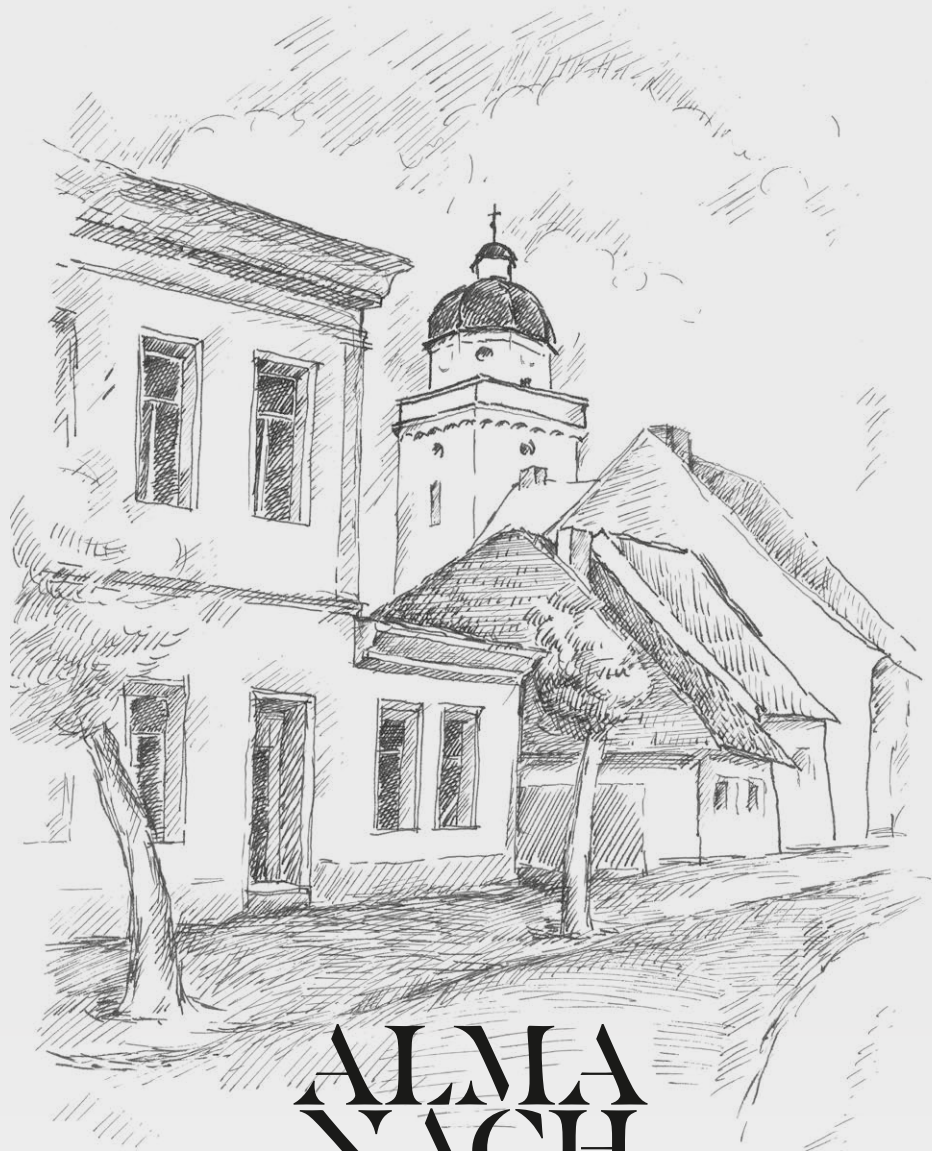
Základní umělecká škola Pohořelice,
příspěvková organizace
iČ 708 512 12

Hlavní budova
Školní 462, 691 23, Pohořelice
TELEFON 774 488 898

Odloučená pracoviště
Komenského 1624, 691 23, Pohořelice
U Floriánka 57, 691 25, Vranovice, TELEFON 720 125 405

E-MAIL info@zuspohorelice.cz
WEB www.zuspohorelice.cz
FACEBOOK [zuspohorelice](https://www.facebook.com/zuspohorelice)

Vydáno 2025 v nákladu 400 ks
TEXTY A JEJICH KOREKTURA Ludmila Tesařová, Anna Šardová, Zdeňka Šichová
FOTOGRAFIE ŽÁKŮ A AKCÍ Radek Šich, Zdeňka Šichová
FOTOGRAFIE ADAMA PAVLÍKA A VĚRY ŠPINAROVÉ – AUTOR Lenka Hatašová, iDNES.cz
FOTOGRAFIE Z ROKU 1946 – AUTOR neznámý

ALMA NACH

KVÝROČÍ 100 LET

VRANOVICE

ZUŠ Pohořelice

POHOŘELICE